

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
X Всеукраїнської науково-практичної конференції

«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОТВОРЕННЯ
В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ»

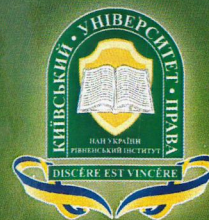
У збірнику висвітлено результати досліджень, які були апробовані на X Всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми правотворення в сучасній Україні».

Для науково-педагогічних працівників, аспірантів та студентів.

м. Рівне, вул. Короленка 5
Довідки за телефонами: (0362) 620-462, 620-448, 620-589
e-mail: rivne@kul.kiev.ua, rilaw@ukr.net
www.rivne.kul.kiev.ua
<https://www.facebook.com/institutprava/>

Збірник матеріалів X Всеукраїнської науково-практичної конференції

2020

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ПРАВА
РІВНЕНСЬКИЙ ІНСТИТУТ

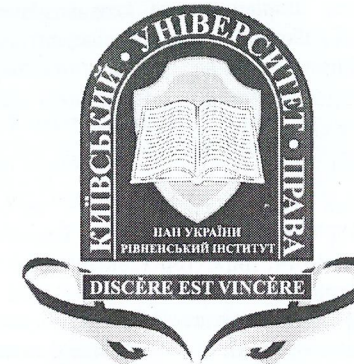
ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
X Всеукраїнської науково-практичної конференції

«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОТВОРЕННЯ
В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ»

25 травня 2020 р.

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ПРАВА
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ІНСТИТУТ

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
X Всеукраїнської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми правотворення в
сучасній Україні»

25 травня 2020 р.

м. Рівне

Редакційна колегія

Бошицький Юрій Ладиславович, ректор Київського університету права НАН України, кандидат юридичних наук, професор, заслужений юрист України;

Кайда Наталія Ярославівна, кандидат юридичних наук, доцент кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства, проректор з адміністративної та наукової роботи Київського університету права НАН України;

Тарасевич Тетяна Юрійвна, кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального права та процесу, декан юридичного факультету Київського університету права НАН України;

Перелигіна Раїса Володимирівна, кандидат юридичних наук, завідувач відділу аспірантури, доцент кафедри кримінального права та процесу Київського університету права НАН України;

Якимчук Володимир Леонович, директор Рівненського інституту Київського університету права НАН України;

Матвійчук Олена Вікторівна, кандидат економічних наук, в.о. завідувача та доцент кафедри загальнотеоретичних правових дисциплін Рівненського інституту Київського університету права НАН України;

Якимчук Оксана Олександрівна, кандидат історичних наук, доцент, завідувач кафедри спеціальних юридичних дисциплін Рівненського інституту Київського університету права НАН України;

Сіончук Оксана Пилипівна, завідувач бібліотеки Рівненського інституту Київського університету права НАН України.

Рекомендовано до друку

Вченою радою юридичного факультету

(протокол від 12.05.2020 р. №4)

Актуальні проблеми правотворення в сучасній Україні: матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Рівне, Рівненський інститут КУП НАНУ 25 травня 2020 р.). Львів : «ГАЛИЧ-ПРЕС», 2020. – 336 с.

У збірнику висвітлено результати досліджень, які були апробовані на X Всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми правотворення в сучасній Україні».

Для науково-педагогічних працівників, аспірантів та студентів.

Опубліковані матеріали відображають точку зору авторів, яка не завжди збігається з думкою редакційної колегії.

Відповідальність за зміст, точність цитувань несуть автори.

Текст друкується в авторській редакції.

ISBN 978-617-7617-43-2

Шановні учасники та гості конференції!

Щиро і радо вітаю Вас з початком роботи X всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми правотворення в сучасній Україні». Вона відбувається в складний і важливий для України час.

Впродовж тривалого часу Україна знаходиться в стані реформування. Важливим елементом будь якої демократичної держави є правова система. Основні конституційні засади, як то верховенство права, визнання людини, її життя і здоров'я, честі і гідності, недоторканності і безпеки найвищою соціальною цінністю є основою складного процесу правотворення нашої держави. Обраний Україною напрям євроінтеграції зумовлює розвиток і підтримку цінностей які притаманні демократичним європейським державам. Зовнішня та внутрішня політика країни визначає шлях входження до Європейських структур з метою створення високорозвиненої, правової, цивілізованої європейської держави з високим рівнем життя, культури та демократії.

Традиційно цей захід проходить у стінах Рівненського інституту Київського університету права Національної академії наук України, який став для багатьох фахових правників платформою для розвитку самостійного творчого мислення та відповідальності. Важливою умовою для розвитку цих якостей була і залишається наука. Для сучасної юридичної науки, яка динамічно розвивається, вкрай необхідно обмін досвідом між різними науковими школами, пошук і можливості апробації, впровадження результатів дослідження, а також обговорення як традиційних підходів так сучасного бачення вирішення проблем правової науки. В конференції приймають участь представники навчальних заходів: доктори і кандидати наук, ті хто потужно представляє науковий розвиток права та фахової підготовки студентів, практики: судді, прокурори, адвокати, представники органів влади, також наукове життя не мислимо без молодих науковці, аспірантів та студентів, які тільки починають свій шлях (в царині науки) на науковій ниві.

Всеукраїнська науково-практичної конференції «Актуальні проблеми правотворення в сучасній Україні» проходить за ініціативи колективу кафедр загальнотеоретичних правових та спеціальних дисциплін РІ КУП НАНУ.

Ми бажаємо всім плідної роботи, конструктивного діалогу, нових вагомих здобутків. Сподіваємося, що конференція стане поштовхом для подальших досліджень, наукових дискусій, зустрічей а також залишить позитивні враження.

В свою чергу організатори докладуть максимум зусиль, щоб традиція проводити подібні заходи не буде порушена і вже наступного року ми зустрінемося на XI всеукраїнській науковій конференції.

Ректор КУП НАНУ, професор
заслужений юрист України

Ю. Л. Бошицький

Шановні учасники конференції

Щиро радий вітати Вас з початком роботи X Всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми правотворення в сучасній Україні». Ініціатива, започаткована 10 років тому, щовесни підтримується в Рівненському інституті Київського університету права НАН України і стала традицією.

Приємно, що серед учасників заходу є не лише науково-педагогічні працівники, але і юристи-практики з значним стажем роботи у юриспруденції з різних сфер застосування правових знань, які з власного досвіду практичного застосування законодавства знають про необхідність проведення реформ, недоліки та переваги правозастосування окремих нормативних актів і мають власне бачення щодо удосконалення нормативно-правових актів України. Досвід і знання цих фахівців у галузі права є цікавим для викладачів-теоретиків та студентів, які беруть участь у конференції.

Переконаний, що у Рівненському інституті Київського університету права НАН України підрастає молоде покоління кваліфікованих правників, адже вони прагнуть вдосконалити отримані знання шляхом участі у наукових заходах, одним з яких і є зазначена конференція. Студенти розуміють, що якісне опанування майбутньої професії – це не лише отримання знань в аудиторіях, але і «живе» спілкування з фахівцями, які мають досвід практичного застосування законодавства, можуть підготувати майбутніх правників до труднощів під час перших кроків у самостійному професійному житті.

Звичайно, що за один день неможливо опрацювати всі проблеми правотворення в сучасній Україні та віднайти слушні пропозиції щодо усунення недоліків та вдосконалення законодавства, але сподіваюся, що якомога більше питань будуть обговорені на заході.

Бажаю учасникам конференції плідної роботи та конструктивних діалогів під час дискусій щодо актуальних проблеми правотворення в сучасній Україні.

Голова Рівненської обласної ради

 Олександр Данильчук

ЗМІСТ

РОЗДІЛ I

ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ

Бородін Іван Лук'янович Функції сучасної юридичної науки.....	12
Матвійчук Андрій Васильович Деонтологічна теорія і сучасна освітня практика.....	14
Бородинська Ліна Іллівна Забезпечення громадянських прав пізніх протестантів у Польщі (1918–1939 рр.)	18
Клинова-Дацюк Галина Дмитрівна Історико-правові дослідження у Науковому товаристві ім. Шевченка в Німеччині (1947-1950 рр.)	22
Кравчук Микола Артемович, Єлізарова Наталія Олегівна Суддівський розсуд в англосаксонській правовій сім'ї.....	25
Марчук Володимир Станіславович Законодавче регулювання міського самоврядування в Другій Речі Посполитій (на прикладі Волинського воєводства)	28
Прищепа Олена Петрівна Русифікація як чинник впливу на формування міського освітньо- культурного середовища Правобережної України (XIX – початок XX ст.)	33
Якимчук Оксана Олександрівна Захист князями церковного землеволодіння та прав релігійних установ в Рівненському повітовому суді в II половині XIX ст.	37
Боровець Марія Анатоліївна Етнократична модель держави	41
Грицюк Анна Романівна Внесок Гаєтано Моски в розвиток теорії влади та державотворення.....	44
Дикун Ганна Петрівна Роль звичаю в регулюванні суспільних відносин	47
Холоденко Андрій Олексійович Патріотизм в професійній правосвідомості суддів	50
Столярчук Катерина Миколаївна Сучасні проблеми правової держави в Україні	54

Угрінчук Анастасія Едуардівна До питання латентної злочинності неповнолітніх	242
--	-----

РОЗДІЛ 5

ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО ГОСПОДАРСЬКО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО, АГРАРНЕ ПРАВО ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО ТРУДОВЕ ПРАВО ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Берташ Борис Миколайович, Володимирець Віталій Олександрович Проблеми розробки та встановлення природоохоронних режимів окремих категорій об'єктів та територій природно-заповідного фонду	246
Берташ Борис Миколайович, Верцеха Олександр Мефодійович, Головка Оксана Вікторівна, Кальчук Галина Володимирівна Обґрунтування розширення території національного природного парку «Дермансько-Острозький»	250
Матвійчук Олена Вікторівна Правове регулювання та перспективи публічно-приватного партнерства	254
Негрей Алла Степанівна Особливості трудових відносин із дистанційними (надомними) працівниками	258
Розізнана Інна Вікторівна Практика застосування статті 387 (право власника на витребування майна із чужого незаконного володіння (віндикація)) Цивільного кодексу України господарськими судами Північно-західного апеляційного округу. Новели у правозастосуванні	263
Повзун Світлана Леонідівна Мобінг поза законом: як протидіяти насильству на роботі	269
Дячук Ольга Антонівна До проблеми інституціоналізації електронної комерції в Україні: соціолого-правовий аспект	275
Клібанський Артем Вікторович Оптимальна модель банкрутства в умовах реформації законодавства в Україні	279
Озеруга Катерина Миколаївна До питання трудової міграції українців у сучасних умовах	283

Сидорова Дарія Сергіївна Розвиток страхування в Україні: виклики сьогодення	289
---	-----

РОЗДІЛ 6

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС ФІНАНСОВЕ ПРАВО ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО СУДОУСТРІЙ ПРОКУРАТУРА ТА АДВОКАТУРА НОТАРІАТ

Воротіна Наталія Вікторівна Актуальні питання функціонування бюджетної системи України в сучасних умовах	292
Глушкова Тетяна Сергіївна, Пасько Тетяна Валеріївна Адміністративна політика держави у сфері безпеки туристів на прикладі Туреччини	296
Ольшанецький Ігор Володимирович Ювенальний прокурор – становлення та визначення поняття	300
Штогун Сергій Григорович Реформування адміністративного судочинства в Україні на сучасному етапі	307
Жуковська Олександра Юріївна Перманентна судова реформа і наслідок у виді нестачі суддів	310
Сальчук Оксана Анатоліївна Основні підходи до розуміння якісного державного сервісу в системі юстиції	315
Соколов Андрій Олексійович До питання класифікації податкових спорів: аналіз сучасних підходів	321
Шокрута Валентина Артемівна Оскарження результатів податкових перевірок щодо повернення завищених сум грошових зобов'язань платників податків	325
Мельничук Яна Вікторівна Народ, як джерело влади, у формуванні судової системи	329
Петренко Яна Станіславівна Проблемні аспекти реформування інституту державної реєстрації прав на нерухоме майно	332

РОЗДІЛ 5

ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО ГОСПОДАРСЬКО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО, АГРАРНЕ ПРАВО ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО ТРУДОВЕ ПРАВО ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

УДК 349.6

Берташ Борис Миколайович

кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту
Рівненського державного гуманітарного університету

Володимирець Віталій Олександрович

кандидат біологічних наук,
доцент кафедри агрохімії, ґрунтознавства та землеробства
Національного університету водного господарства та
природокористування

Проблеми розробки та встановлення природоохоронних режимів окремих категорій об'єктів та територій природно-заповідного фонду

Актуальність проблеми та її зв'язок з науковими та практичними завданнями. Одним із способів збереження об'єктів та територій природно-заповідного фонду (надалі – ПЗФ) є розробка, встановлення та забезпечення дотримання природоохоронних режимів в них.

Основою для розробки природоохоронних режимів об'єктів та територій ПЗФ є Закон України «Про природно-заповідний фонд України» (надалі – Закон) [3].

Стаття 5 Закону встановлює правові засади функціонування територій та об'єктів ПЗФ, згідно якої «... режим територій та об'єктів ПЗФ визначаються у положеннях про них, які розробляються відповідно до цього Закону».

Аналіз досліджень вирішення проблеми. Дослідженням питань функціонування об'єктів ПЗФ та їх режимів охорони займалися Я.Р. Дідух, Ю.Р. Шеляг-Сосонко, Є.М. Брадїс, С.М. Стойко, М.П. Стеценко, Т.Л. Андрієнко-Малюк, В.І. Мельник, В.Я. Шевчук, Ю.М. Грищенко, О.І. Прядко, Г.П. Плюта, І.М. Данилик, А.Ю. Якимчук та ін.

Розглядалися концепції розвитку, організаційно-правові питання роботи, фінансово-економічний механізм функціонування природних територій та об'єктів ПЗФ (природних і біосферних заповідників, національних природних і регіональних ландшафтних парків, заповідних урочищ).

Однак на сьогодні, враховуючи стан економіки, багато положень не реалізовані, більш того, виникає нагальна проблема прийняття реальних кроків по окремих напрямках використання природоохоронних територій, не порушуючи їх режим охорони, особливо заказників та пам'яток природи, так як вони не юридичні особи, а режим їх охорони забезпечують землекористувачі та землевласники.

І хоча режим охорони заказників та пам'яток природи регулюється статтями 26 та 28 Закону відповідно, та практика показує, що для них в повній мірі застосовуються вимоги до режиму природних заповідників, не звертаючи увагу на їх різновиди, які визначаються статтею 3 Закону залежно від походження, інших особливостей природних комплексів та об'єктів, що оголошуються заказниками чи пам'ятками природи, мети і необхідного режиму охорони:

заказники: ландшафтні, лісові, ботанічні, загально-зоологічні, орнітологічні, ентомологічні, іхтіологічні, гідрологічні, загально-геологічні, палеонтологічні та карстово-спелеологічні;

пам'ятки природи: комплексні, пралісові, ботанічні, зоологічні, гідрологічні та геологічні [3].

При цьому певні заборони можуть не стосуватися окремих категорій заказників чи пам'яток природи взагалі, а їх особливості навіть необхідно використовувати з певною метою.

Цілі роботи. Дослідити всі типи заказників та пам'яток природи на необхідність застосування до них всіх основних обмежень, що застосовуються до них на практиці при укладанні Положень про заказники та охоронних зобов'язань до заказників та пам'яток природи.

Виклад основного матеріалу дослідження. Стаття 7 Закону свідчить, що на землях ПЗФ забороняється будь-яка діяльність, яка негативно впливає або може негативно впливати на стан природних та історико-культурних комплексів та об'єктів чи перешкоджає їх використанню за цільовим призначенням.

У ст. 8 Закону визначено основні шляхи збереження територій та об'єктів природно-заповідного фонду, серед яких: встановлення заповідного режиму; додержання вимог щодо охорони територій та об'єктів ПЗФ під час здійснення господарської, управлінської та іншої діяльності, розробки проектної і проектно-планувальної документації, землевпорядкування, лісовпорядкування, здійснення оцінки впливу на

довкілля; здійснення державного та громадського контролю за дотриманням режиму їх охорони та використання; встановлення підвищеної відповідальності за порушення режиму їх охорони та використання, а також за знищення та пошкодження заповідних природних комплексів та об'єктів.

Стаття 9 визначає види використання територій та об'єктів ПЗФ, згідно якої території та об'єкти ПЗФ з дотриманням вимог, встановлених цим Законом та іншими актами законодавства України, можуть використовуватися: у природоохоронних цілях; у науково-дослідних цілях; в оздоровчих та інших рекреаційних цілях; в освітньо-виховних цілях; для потреб моніторингу навколишнього природного середовища.

Стаття 14 Закону визначає режим територій та об'єктів ПЗФ, що являє собою сукупність науково-обґрунтованих екологічних вимог, норм і правил, які визначають правовий статус, призначення цих територій та об'єктів, характер допустимої діяльності в них, порядок охорони, використання і відтворення їх природних комплексів.

Режим територій та об'єктів ПЗФ визначається згідно Закону з урахуванням їх класифікації та цільового призначення, які поділяються ст. 3 Закону на:

природні території та об'єкти – природні заповідники, біосферні заповідники, національні природні парки, регіональні ландшафтні парки, заказники, пам'ятки природи, заповідні урочища;

штучно створені об'єкти – ботанічні сади, дендрологічні парки, зоологічні парки, пам'ятки природи, парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва.

Так як на практиці Положення про заказники та охоронні зобов'язання пам'яток природи формуються, виходячи з вимог щодо охорони природних комплексів та об'єктів природних заповідників, які забороняють [2, с. 74-75]: будь-яку господарську та іншу діяльність, що суперечить цільовому призначенню заповідника, порушує природний розвиток процесів та явищ або створює загрозу шкідливого впливу на його природні комплекси та об'єкти, а саме:

-будівництво споруд, шляхів, лінійних та інших об'єктів транспорту і зв'язку, не пов'язаних з діяльністю природних заповідників, розведення вогнищ, влаштування місць відпочинку населення, стоянка транспорту, а також проїзд і прохід сторонніх осіб, прогін свійських тварин, пересування механічних транспортних засобів, за винятком шляхів загального користування, лісосплав, проліт літаків та вертольотів нижче 2000 метрів над землею, подолання літаками звукового бар'єру над територією заповідника та інші види штучного шумового впливу, що перевищують установлені нормативи;

-геологорозвідувальні роботи, розробка корисних копалин, порушення ґрунтового покриву та гідрологічного і гідрохімічного режимів, руйнування геологічних відслонень, застосування хімічних засобів, усі види лісокористування, а також заготівля кормових трав, лікарських та інших рослин, квітів, насіння, очерету, випасання худоби, вилов і знищення диких тварин, порушення умов їх оселення, гніздування, інші види користування рослинним і тваринним світом, що призводять до порушення природних комплексів;

-мисливство, рибальство, лісокультурні роботи, рубка дуплястих дерев, всі види екскурсій, крім пішохідних, біотехнічні заходи, сінокосіння механізованими засобами, туризм, інтродукція нових видів тварин і рослин, проведення заходів з метою збільшення чисельності окремих видів тварин понад допустиму науково обґрунтовану ємність угідь, збирання колекційних та інших матеріалів, крім матеріалів, необхідних для виконання наукових досліджень.

Висновки. Так проведення наукових досліджень і спостережень можливе для всіх типів пам'яток природи і заказників [1].

Будівництво споруд, шляхів, лінійних та ін. об'єктів транспорту і зв'язку, розведення вогнищ, стоянка автотранспорту, геологорозвідувальні роботи, розробка корисних копалин, зміна гідрологічного і гідрохімічного режимів, руйнування геологічних відслонень, вилов і знищення диких тварин, порушення умов їх оселення, лісокультурні роботи, розміщення готелів, мотелів, кемпінгів, інших об'єктів обслуговування неможливі для всіх типів пам'яток природи і заказників.

Влаштування місць відпочинку населення, проїзд і прохід сторонніх осіб можливі для ландшафтних, загально-геологічних заказників і геологічних пам'яток природи та частково для гідрологічних заказників і пам'яток природи за умови дотримання вимог щодо охорони навколишнього природного середовища.

Прогін свійських тварин, пересування механічних транспортних засобів, лісосплав, порушення ґрунтового покриву, застосування хімічних засобів, заготівля кормових трав, лікарських та інших рослин, квітів, насіння, випасання худоби, біотехнічні заходи, сінокосіння механізованими засобами можливі тільки для ландшафтних, загально-геологічних заказників та геологічних пам'яток природи.

Любительське рибальство може бути допущене в ландшафтних, ентомологічних, гідрологічних та загально-геологічних заказниках та геологічних та гідрологічних пам'ятках природи.

Екскурсії, влаштування туристських маршрутів і екологічних стежок сприятимуть еколого-освітній роботі в гідрологічних заказниках та пам'ятках природи, лісових, ландшафтних, загально-геологічних,

палеонтологічних, карстово-спелеологічних заказниках та пралісових і геологічних пам'яток природи. Організований туризм можна допустити в гідрологічних заказниках та пам'ятках природи, ландшафтних, загально-геологічних, палеонтологічних, карстово-спелеологічних заказниках та геологічних пам'ятках природи.

Таким чином, при визначенні диференційованого режиму охорони окремих типів заказників та пам'яток природи пропонується не обмежувати окремі види діяльності, які не суперечать цілям і завданням заказників і пам'яток природи, передбаченими положеннями про заказники і охоронними зобов'язаннями, і проводяться з додержанням загальних вимог щодо охорони навколишнього природного середовища.

Джерела та література

1. Система категорій природно-заповідного фонду України та питання її оптимізації / Андрієнко Т.Л. та ін. / під ред. д.б.н. проф. Т.Л.Андрієнко . Київ: Фітосоціоцентр, 2001. 60 с.
2. Грищенко Ю.М. Основи заповідної справи: навч. посібник. Рівне: РДТУ, 2000. 239 с.
3. Про природно-заповідний фонд України: Закон України від 16 червня 1992 р. №2456-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. 1992. №34. Ст. 502.

УДК 712.2 (1-751.2) (477.81)

Берташ Борис Миколайович

кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту
Рівненського державного гуманітарного університету

Верцеха Олександр Мефодійович

директор національного природного парку «Дермансько-Острозький»

Головка Оксана Вікторівна

завідувач науково-дослідного сектору
національного природного парку «Дермансько-Острозький»

Кальчук Галина Володимирівна

старший науковий співробітник
національного природного парку «Дермансько-Острозький»

Обґрунтування розширення території національного природного парку «Дермансько-Острозький»

Ефективне функціонування об'єктів природно-заповідного фонду різних категорій можливе лише при наявності достатньої площі об'єкту, яка забезпечить збереження та охорону природних комплексів того чи іншого регіону. Дане питання надзвичайно актуальне для південної

частини Рівненської області, природні ландшафти якої значно трансформовані, відповідно, відсоток заповідності тут досить невеликий (від 0,18% в Корецькому районі до 3,79% в Здолбунівському районі), та є потреба збільшення площі територій та об'єктів природно-заповідного фонду [4].

Позитивним кроком в цьому напрямку стало створення Указом Президента України № 1039/2009 від 11 грудня 2009 р. національного природного парку «Дермансько-Острозький» (надалі – НПП, парк) [2]. До території парку погоджено в установленому порядку включення 5448,3 гектара земель державної власності, а саме: 1647,6 гектара земель, що надаються (у тому числі із вилученням у землекористувачів) національному природному парку в постійне користування, і 3800,7 гектара земель, які включаються до його складу без вилучення. НПП створений на території Острозького та Здолбунівського районів Рівненської області. В згаданому Указі Президента вказується на необхідність підготовки матеріалів щодо розширення території парку відповідно до наукового обґрунтування.

Проектом створення НПП «Дермансько-Острозький» (робоча назва – «Перлина Волині й Поділля», 2007 р.) обґрунтовувалось розташування території національного природного парку в межах 3 районів Рівненської області – Острозького, Здолбунівського та Дубенського, загальною площею 19194,2 га, в тому числі 8431,3 га земель, що надаються (у тому числі із вилученням у землекористувачів) парку в постійне користування [3]. Тобто, загальна площа парку повинна бути більша в 3,52 рази, територія, що вилучається та передається парку в користування – більша в 5,12 разів, ніж та, що реально увійшла до складу парку.

З метою покращення ефективності виконання завдань, покладених на національний природний парк як природоохоронну, рекреаційну, культурно-освітню та науково-дослідну установу [1], а також, з іншого боку, забезпечити раціональне науково обґрунтоване використання та охорону ресурсів цінних природних та рекреаційних об'єктів трьох адміністративних районів Рівненщини, необхідним є розширення НПП «Дермансько-Острозький».

До складу територій, які пропонуються для розширення НПП відповідно до наукового обґрунтування його створення, входять землі Новомалинського та Мостівського лісництв ДП «Острозьке лісове господарство», Любомирського лісництва ДП «Дубенське лісове господарство», ДП СЛАП «Дубенський держспецлісгосп», Здолбунівського лісництва ДП «Рівненське лісове господарство» (попередній землекористувач: ДП СЛАП «Здолбунівський держспецлісгосп»), а також землі обласного управління меліорації і

Наукове видання

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОТВОРЕННЯ
В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ**

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
X Всеукраїнської науково-практичної конференції

25 травня 2020 р.

*Матеріали доповідей і повідомлень опубліковано
в авторській редакції*

Підписано до друку 03.06.2020 р.
Формат 60×84/16. Папір офсетний. Друк: принтер.
Умовн. друк арк. 19,53.
Тираж – 100 прим.

Видавництво “ГАЛИЧ-ПРЕС”
Видавець ФОП Король І.В.
м. Львів, вул. Гнатюка, 17
Ел. пошта: lvivprint@ukr.net. Тел. 096-59-88-924
Свідоцтво ДК №5353 від 24.05.2017 р.

Друк ФОП Король І.В.
м. Львів, вул. Гнатюка, 17
Ел. пошта: lvivprint@ukr.net. Тел. 096 59-88-924
Код ДРФО 2814706601
Витяг з реєстру платників єдиного податку
№ 1713073400422 від 28.02.2017